

Rámcové zadání

Prior v Mostě jako místo pro nové funkce, sdílení a setkávání. Současná stavba bývalého obchodního domu má být znovu zapojena do života města a nabídnout smysluplné komunitní využití.

Porota
Marie Kašparová
Gerry Schwyter
Marina Kounavi
Gilles Delalex
Pavel Plánička
Marek Hrvol
Václav Zahradníček
Jana Falterová Zudová
Jan Harciník
Petr Nesládek

Podání žádosti o účast
a profesního přístupu
|27|06|2025|

Výzva k účasti

Milé kolegyně, milí kolegové,

zveme vás k účasti v soutěžním dialogu, který vyhlašuje Statutární město Most - SuperPrior.

SuperPrior je součástí projektu SuperMost, na kterém CCEA MOBA spolu s městem pracuje od začátku roku 2025 s cílem aktualizovat téma centrální části Mostu, a to pomocí trojice soutěžních dialogů. Každý z nich pracuje s jiným měřítkem a záměrem. SuperPrior je v časové posloupnosti projektu první, a následovat bude nejmenší z nich, umělecký zásah do budovy mosteckého magistrátu s názvem SuperRadnice, který má za cíl najít soudobou uměleckou intervenci na místo odstraněné mozaiky na římse a revitalizaci hlavních vstupů. Největší z dialogů, SuperCentrum, o oživení středu města, bude hledat odpověď, jak rekonstruovat veřejná prostranství, pozitivně regulovat městské centrum, animovat území a aktivně zapojit občany do spoluutváření obrazu a budoucnosti města Mostu.

SuperMost hledá odborníky napříč profesemi, kteří se stanou partnerem města při nových interpretacích a zkvalitňování jeho centra. Cílem není pouze fyzická obnova, ale využití centra jako nástroje k obratu nepříznivých trendů – zpomalení úbytku obyvatel, posílení atraktivity pro kreativní profese a podpoře pozitivního společenského a společného fungování města.

Úvodní slovo primátora města

Most je město s příběhem. Silným, někdy nelehkým, ale o to víc výjimečným. Město, které muselo překonat ztrátu svého historického jádra a vypořádat se s hlubokými proměnami svého hospodářského zázemí. Zná sílu proměny a dnes stojí před další příležitostí – nikoliv vynucené, ale vědomé, cílené a promyšlené.

Vyhlašujeme soutěžní dialog SuperPrior jako první z trojice dialogů v rámci projektu SuperMost. Cílem je najít nové a smysluplné využití bývalého obchodního domu Prior. Tato budova dříve patřila k přirozeným centrům městského života. Dnes hledáme cestu, jak ji znovu zapojit do každodenního dění – jako místo setkávání, spolupráce, komunitních aktivit a nových funkcí, které budou odpovídat potřebám současného města Most.

Zároveň tímto dialogem začínáme širší debatu o podobě středu města, jeho charakteru a budoucím směřování. Projekt SuperMost se skrze navazující projekty, SuperRadnice a SuperCentrum, bude věnovat revitalizaci veřejného prostoru i uměleckým intervencím.

Společně s odborníky z různých oblastí hledáme řešení, která povedou nejen ke zlepšení městského prostředí, ale také posílí soudržnost obyvatel, obnoví důvěru lidí ve společné město a pomohou Mostu stát se přívětivějším, přehlednějším a atraktivnějším místem k životu. Naší snahou není pouze fyzická obnova budov, ale celková kultivace veřejného prostoru a formulování nové, životaschopné vize městského centra, které bude lépe fungovat jako celek, bude přitažlivé pro mladé rodiny, podnikatele i kulturní život.

Děkuji všem, kdo se do tohoto dialogu zapojí, a věřím, že společně najdeme takové řešení, které bude dlouhodobě přínosné pro město i jeho obyvatele.

Marek Hrvol, primátor města Mostu

Město Most

Příběh Mostu je unikátním příkladem radikální urbanistické transformace, která měla zásadní dopad na architekturu, urbanismus i sociální strukturu města. Historie města sahá až do 10. století – jednalo se o osídlenou oblast v močálovité krajině, kde přes dřevěné mosty vedla obchodní stezka. Název města je odvozen právě od těchto mostů. V 18. století byly v okolí objeveny obrovské zásoby uhlí, což umožnilo rozvoj průmyslu v 19. století, včetně přivedení železnice, výstavby cukrovaru, porcelánky, ocelárny a pivovaru. Tradovalo se, že obyvatelé mohli doslova sejít do sklepa a nabrat si uhlí, protože ložiska hnědého uhlí byla tak blízko povrchu. Tahle sice zjednodušená, ale realitě ne zcela vzdálená historka dobře ilustruje, jak hluboce bylo uhlí zakořeněno v každodenním životě místních obyvatel.

O likvidaci starého Mostu rozhodla tehdejší československá vláda v roce 1964, aby umožnila rozsáhlou povrchovou těžbu hnědého uhlí v jeho podloží. Demolice města probíhaly od roku 1965 a trvaly téměř dvacet let. Jedním z nejvýznamnějších momentů této transformace byl přesun gotického kostela Nanebevzetí Panny Marie v roce 1975. Kostel o hmotnosti 12 000 tun byl přemístěn o 841,1 metru pomocí hydraulických válců a kolejnic. Přesun trval 646 hodin.

Obyvatelstvo starého Mostu – tenkrát přibližně 15 000 – bylo postupně a v několika etapách přesunuto do nově budovaného města. Výstavba nového Mostu byla plánována s cílem vytvořit moderní město s kapacitou až 100 000 obyvatel. Hlavním

architektem přestavby Mostu byl Václav Krejčí (*1928), který byl v roce 1959 na základě soutěže na urbanistické a architektonické řešení centra nového Mostu pověřen vedením projektu výstavby. Krejčího vize byla utopická a modernistická – usiloval o vytvoření funkčně členěného, racionálně organizovaného města, které by odpovídalo tehdejším ideálům socialistického urbanismu. Koncept byl založen na oddělení obytných, průmyslových a rekreačních zón, a zahrnoval široké bulváry, centrální náměstí a rozsáhlá sídliště, která měla zajistit kvalitní bydlení pro obyvatele přemístěné ze starého Mostu. Město mělo být symbolem modernity a pokroku, což se odrazilo v jeho plánování a architektuře.

Prvním realizovaným projektem byl objekt okresního výboru KSČ v roce 1971, následovaly obchodní domy a obytné bloky (obchodní dům Prior byl dokončen v roce 1976). Velká část budov byla dokončena až v 80. letech. V rámci kulturního života města Mostu bylo důležité propojení divadelního umění s širším kulturním kontextem, což přispívalo k tvorbě a rozvoji kultury ve městě. Například Divadlo Karla Hynka Máchy v Mostě bylo v 80. letech centrem kulturního života. Město bylo známé nejen pro své divadelní produkce, ale i pro rozmanité kulturní aktivity, které zahrnovaly divadelní představení, koncerty, výstavy a další. Most na danou tradici dnes navazuje jak divadelní scénou, tak konáním různých festivalů a kulturních akcí, což přispívá k jeho dynamické kulturní scéně.

Dnes má Most přibližně 61 000 obyvatel. Kapacita 100 000 obyvatel, na kterou byl nový Most původně plánován, nebyla ve skutečnosti nikdy naplněna – nejvyšší populační vrchol město zaznamenalo v roce 1980, kdy zde žilo přibližně 70 000 obyvatel. Vize odpovídala tehdejším socialistickým ideálům o vytvoření moderního průmyslového centra, která usilovala o centralizované, efektivní a racionálně rozvržené městské struktury. Dnes je zřejmé, že město bylo postaveno příliš ambiciózně a počet obyvatel byl přeceněn – město má relativně hodně nevyužitého prostoru a postrádá městskou hustotu a kompaktnost. Přestavba Mostu měla zároveň hluboký dopad na sociální strukturu města. Přesun obyvatel a ztráta historického centra vedly k narušení komunitních vazeb a pocitu sounáležitosti. Ve velkých sídlištích, která byla postavena pro obyvatele ze starého Mostu, se díky nižší populaci a hustotě často oslabila komunitní soudržnost.

Současný Most má nejen záměr, ale i předpoklady, se stát v rámci postupné transformace svébytným městem v regionu. V posledních letech zde probíhají významné investice do revitalizace veřejného prostranství, nedávno byl revitalizován park Střed, který spolu s rekultivací okolní těžební krajiny zahrnující jezera Most a Milada, nabízí obyvatelům a návštěvníkům nové možnosti trávení volného času. Ekologicky mířená obnova současně přináší do regionu nové příležitosti a nové možnosti ekonomického zaměření. Jako postindustriální město je Most velmi dobře propojeno železniční a dálniční sítí s regionem a současně s hlavním městem Prahou, kam cesta vlakem či autem trvá necelé 2 hodiny. Město se aktuálně zaměřuje na oživení centra, rozvoj kulturního a společenského života a posílení udržitelné infrastruktury s cílem zvýšit kvalitu života stávajících obyvatel a zároveň přivést do města nové lidi. Ambicí je vytvářet nové pracovní příležitosti, posílit místní identitu a podpořit komunitní život.

Ortofoto z roku 1975, ČÚZK

Obchodní dům Prior

Prior byla značka sítě obchodních domů, která vznikla v 60. letech 20. století v Československu. Jejich koncept byl inspirován především obdobnými obchodními domy na západě, které nabízely všechny druhy zboží pod jednou střechou. Budovy obchodních domů Prior byly navrženy podle konceptu rozdělení prostoru na jednotlivá oddělení, která se specializovala na různé druhy zboží jako například potraviny, drogerie nebo galanterie. První Prior byl otevřen v Bratislavě 20. listopadu 1968.

SuperPrior – soutěžní dialog – hledá nové využití budovy bývalého obchodního domu Prior, který byl navržen dvojicí architektů Mojmiřem Böhmem a Jaroslavem Zbuzkem v letech 1968–1971 a následně postaven mezi lety 1972 až 1976. Prior se stal nedílnou součástí centra nového Mostu – považován za nejmodernější regionální obchodní dům své doby, vybavený eskalátory a rozsáhlou samoobsluhou. Mostecký Prior byl známý širokou nabídkou kvalitního zboží, často nadstandardního sortimentu v porovnání s jinými obchody té doby, a proto vyhlášeným místem nákupů pro obyvatele města i pro lidi z okolí.

Dům je umístěn do terénního zlomu a vstupuje se do něj z úrovně ulice Moskevská a současně z horní úrovně náměstí Velké Mostecké stávk. Obě úrovně jsou propojeny eskalátory, díky čemuž se budova mohla stát epicentrem pěšího pohybu na náměstí. Díky této konfiguraci má také dvě obchodní přízemí.

Nosný systém v druhém patře (přístupném z náměstí Velké Mostecké stávk) je v rastru 9 x 9 m a je tvořen 5 moduly oběma směry. Tato čistá forma se opakuje i ve třetím obchodním patře, kde se opakuje i otevřený půdorys, který je oproti druhému patru o 2,85 m vykonzolován; se zavěšenou fasádou tloušťky 300 mm. Obě čistě obchodní patra jsou vyztužena konstrukčními jádry a schodištěm v prvním z východních modulů. Poslední plnohodnotné čtvrté patro zajišťuje kancelářský prostor a zázemí zaměstnanců obchodního domu. Prosvětlení tohoto provozu umožňuje

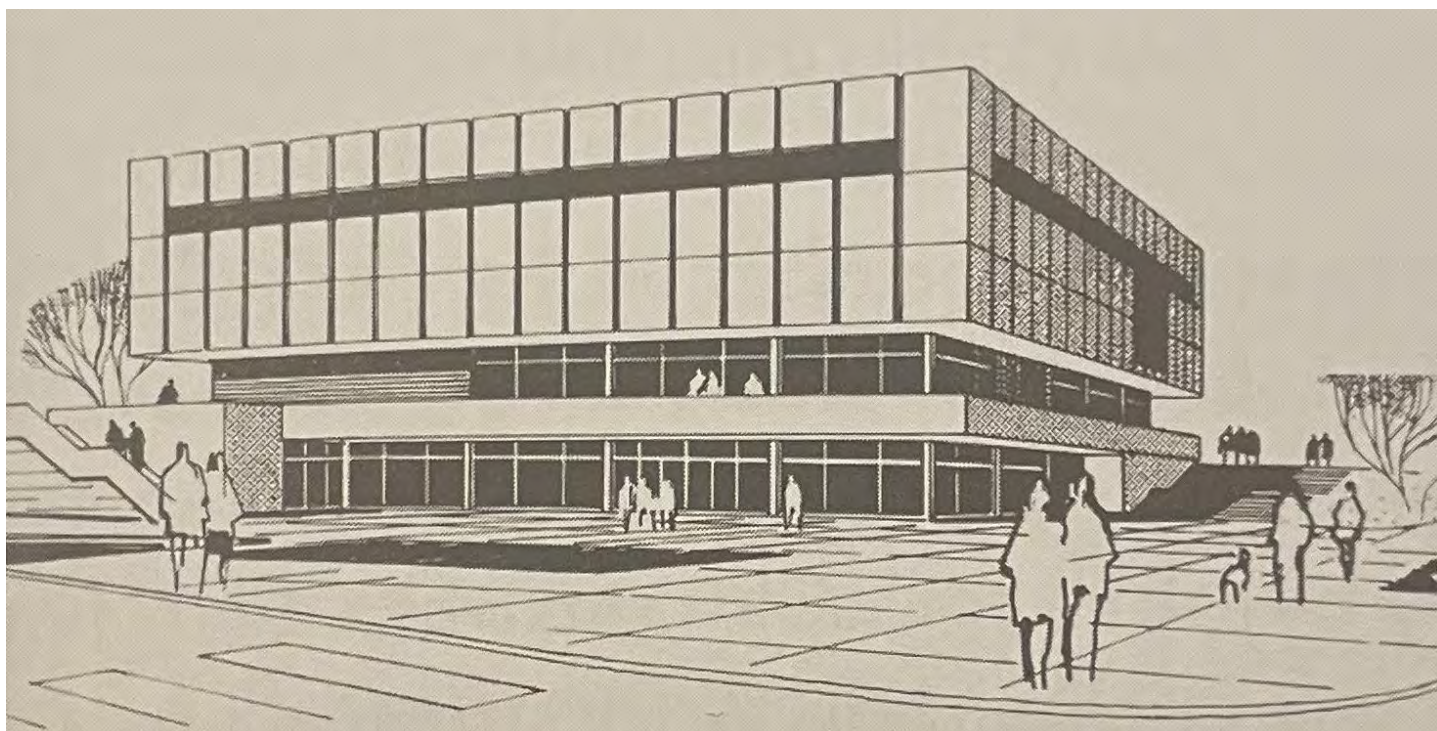
atrium o dimenzích cca 12 x 26 m, které není viditelné z venku. Nad čtvrtým patrem, směrem k východní fasádě, je ustoupené zmenšené patro o rozměrech 31,6 x 9,2 m. Do prvního patra a přízemí (přístupného z Moskevské) se propisuje železobetonový nosný systém v rastru 9 x 9 m se sloupy 0,6 x 0,6 m, a to ve stejném počtu polí 5 x 5. Další pole jsou s opakujícím se rastrem, nad nimi není budova, ale veřejný prostor, a nosný systém zajišťují ocelové kulaté sloupy. Zbylá část přízemí a suterén je řešen jako technické a zásobovací patro sloužící pro samotný Prior i pro sousední kulturní dům Repre.

Po prostudování půdorysů a řezů lze vyčíst, jak je modernistický přístup rozdělení chodců a zásobování dopravy řešen pro Prior a kulturní dům Repre. Pro pochopení všech vazeb v území je nutná návštěva lokality a jejich zažití, jak z pozice chodce, tak i z pozice řidiče.

Konstrukční výška prvního patra je 4,77 m, následující obchodní patro má konstrukční výšku 4,8 m a další obchodní patro 4,48 m, Kancelářské patro 4,25 m a poslední ustoupené patro je výšky 2,8 m.

Rastrová fasáda horních dvou vykonzolovaných pater zčásti propisuje vnitřní funkci. Kancelářské patro je lemované pásovými okny po celém obvodu. Obchodní patro je naopak prolomeno jen trojicí oken, která prosvětluje schodiště nebo obchodní plochu z třídy Budovatelů. V obou přízemích je fasáda kombinací lehkého obvodového pláště a střídání prosklených výloh se zděnou výplní.

Celková užitná plocha Prioru je 12.747 m², prodejní plocha je 4.233 m² a skladová plocha je 2.173 m². Celkový obestavěný prostor je 61.822 m³. V době stavby byly celkové investiční náklady 77,85 mil Kč. To při průměrné výplatě 2.381 Kč měsíčně představovalo enormní investici.

Prior 90. léta, Foto: Luboš Dvořák

Prior 80. léta, Zdroj: Mostecký deník - screenshots z videa Mostecký Prior kdysi a teď, Martin Vokurka

Zadání

Město jako majitel

Budova Prioru se po revoluci dostala do soukromých rukou. V roce 2024 město Most koupí této nemovitosti získalo zpět kontrolu nad domem i veřejným prostranstvím, které vytváří. Tato akvizice byla pro město klíčová pro historickou hodnotu obchodního domu Prior, zabránění degradaci budovy a hlavně kvůli vlastnictví a kontrole veřejného prostranství na střeše podzemních parkovišť. I když samotný dům má zastavěnou plochu něco přes 2.000 m², celková plocha pozemku, který město koupilo je 8.000 m². Z tohoto pohledu se jedná o důležitou parcelu v městském centru.

Stavební program

Při nákupu obchodního domu Prior město považovalo za klíčové ověřit využitelnost tohoto objektu pro provozování multikina, které není v samotném městě Most, ale ani v okolních městech. Velká kina v okolních městech jsou v Teplicích a v Ústí nad Labem. Po úvodních konzultacích s potenciálními provozovateli multikina se ukázalo, že se do 3. a 4. podlaží Prioru vejde maximálně 5 kinosálů, tři menší (kapacita 80–120 sedících), jejichž vestavba spočívá pouze v propojení obou pater, a jeden až dva středně velké (kapacita 200–250 sedících). Při minimální šířce 18 m větších sálů, by ovšem hmota kinosálu vystupovala nad objem stávajícího objektu – a musela by se vybourat větší část budovy.

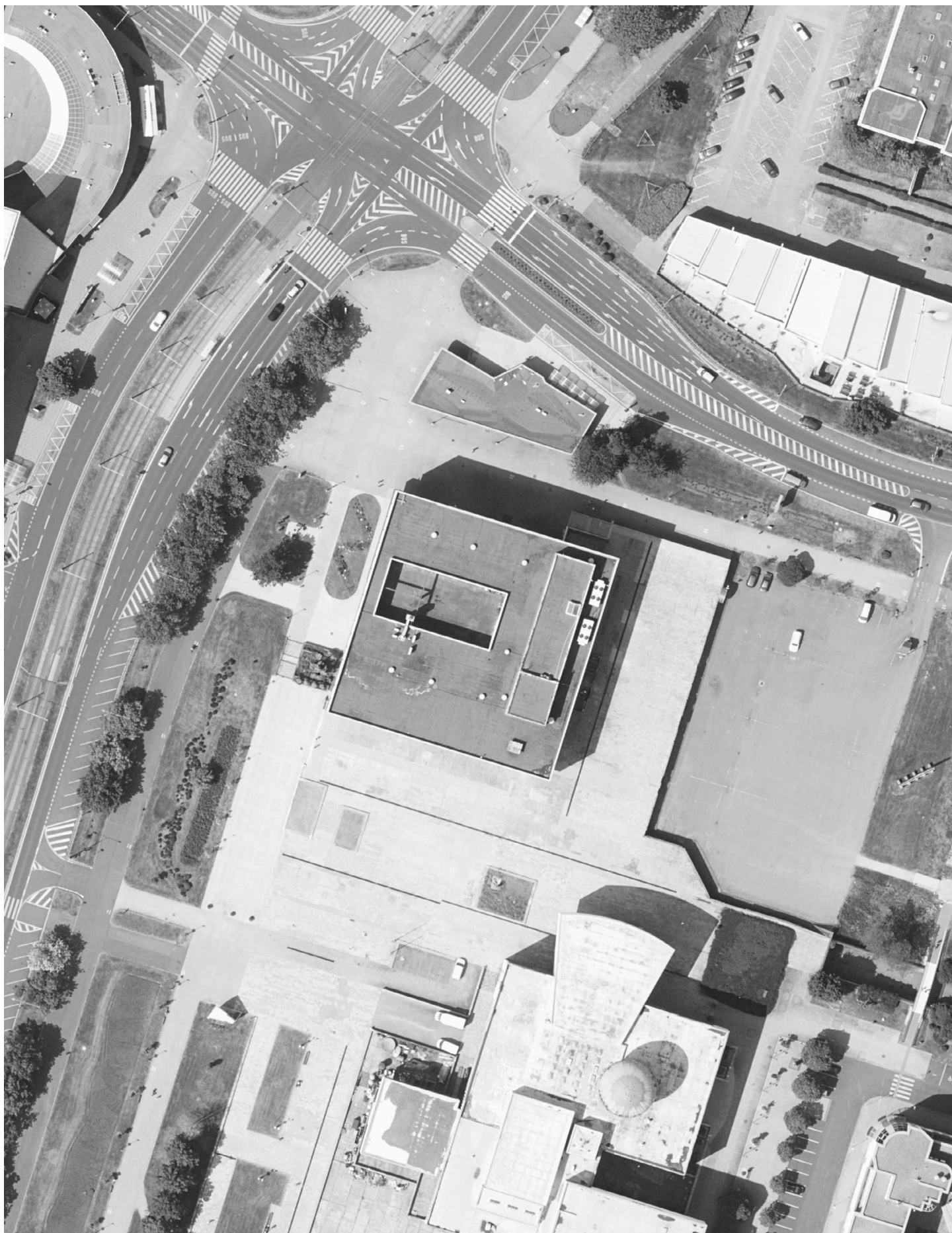
Rekonstrukce

Někteří oslovení provozovatelé multikin navrhovali jako vhodnější řešení pro provoz multikina nahrazení celé budovy novostavbou. S ohledem na historickou hodnotu budovy město upřednostňuje zachování stávajícího objektu. Pro historický a společenský kontext centra města nepovažuje nahrazení Prioru novostavbou za nejvhodnější řešení, a to jak z důvodu celkového nového vnímání centra ze strany vedení města, tak z hlediska mentální mapy Mostečanů.

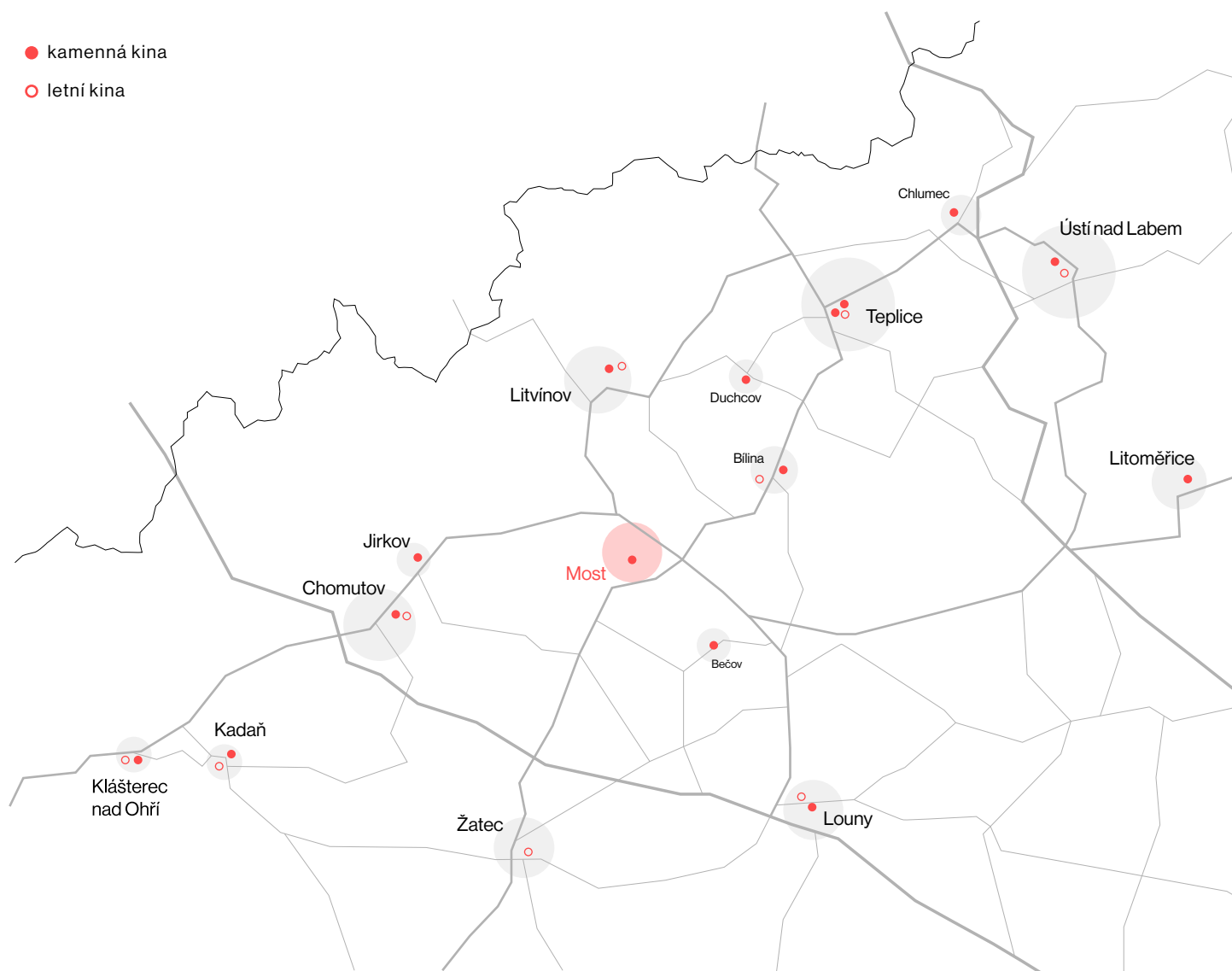
Kino

Stavební program multikina v horních dvou patrech Prioru by tedy znamenal značné stavební zásahy a není jasné, zda by znamenaly skutečný přínos – ekonomicky i kulturně. Tato nejistota je jednou z motivací pořádání soutěžního dialogu, jehož hlavním tématem bude hledání náplně bývalého obchodního domu a jeho přeměna – se značnou dávkou nadsázky a humoru – v SuperPrior.

V první řadě je nutné ověřit reálnost vybudování multikina, eventuálně zvážit spíše komornější kino provoz. Jednou z klíčových otázek je, jak nově a soudobě definovat fungování kina ve městě o velikosti nad 60 tisíc obyvatel. Jestli je možné zkopírovat funkční model z větších měst v republice a regionu, nebo je vhodné hledat pro Most model jiný nebo dokonce nový. Další úvahy by měly vést ke komplexnímu a kreativnímu uvažování o rekonstrukci, programu a fungování.

Kina (v okolí města Most)	kapacita míst	počet sálů
Cinema City Ústí nad Labem	664	5
Premiere Cinemas Teplice	502	4
Kino Kosmos Most	464	2
3D Cinema Citadela Litvínov	422	2
Kino Svět Chomutov	341	2
Kino Lípa Duchcov	315	2
Kino Květen - Dům kultury Teplice	330	1
Kino Máj Litoměřice	323	1
Digitální kino KC Bílina	228	1
Kino Jirkov	224	1
Kino Hvězda Kadaň	203	1
Kino Egerie Klášterec nad Ohří	103	1
Kino Svět Louny	155	1
Kino Sever Bečov	112	1
Kino Chlumeck		1

Gastro provoz

Součástí SuperPrioru bude tržnice nebo gastronomická zařízení, která však město Most nebude přímo provozovat. V rámci soutěžního dialogu proto očekáváme, že soutěžící nabídnou propracovaný model jejich správy. Ten by měl zahrnovat nejen prostorovou organizaci – tedy způsob distribuce jídla, rozmístění sezení a provozní logiku –, ale také promyšlenou koncepci, která umožní vznik a dlouhodobé fungování moderních gastronomických podniků. Ty by měly reflektovat lokální prostředí, stavět na stávajících zdrojích a podpořit rozvoj nové, progresivní gastronomie.

Předpokládá se, že soutěžní návrhy budou vycházet jak z praktických zkušeností samotných týmů, tak ze spolupráce s odborníky z oblasti gastroscény, provozu či služeb.

Budova Prioru bývala symbolickým centrem nakupování pro celý region. Ambicí dnešního města je, aby se prostřednictvím nového gastro konceptu stala znovu výrazným městským bodem – živým místem, které bude přitahovat místní i přespolní, a nabídne jim zážitek, který přesahuje běžnou konzumaci. Vzniknout by měl přirozený a otevřený prostor pro trávení volného času, sdílení a setkávání napříč generacemi, sociálními skupinami i životními styly.

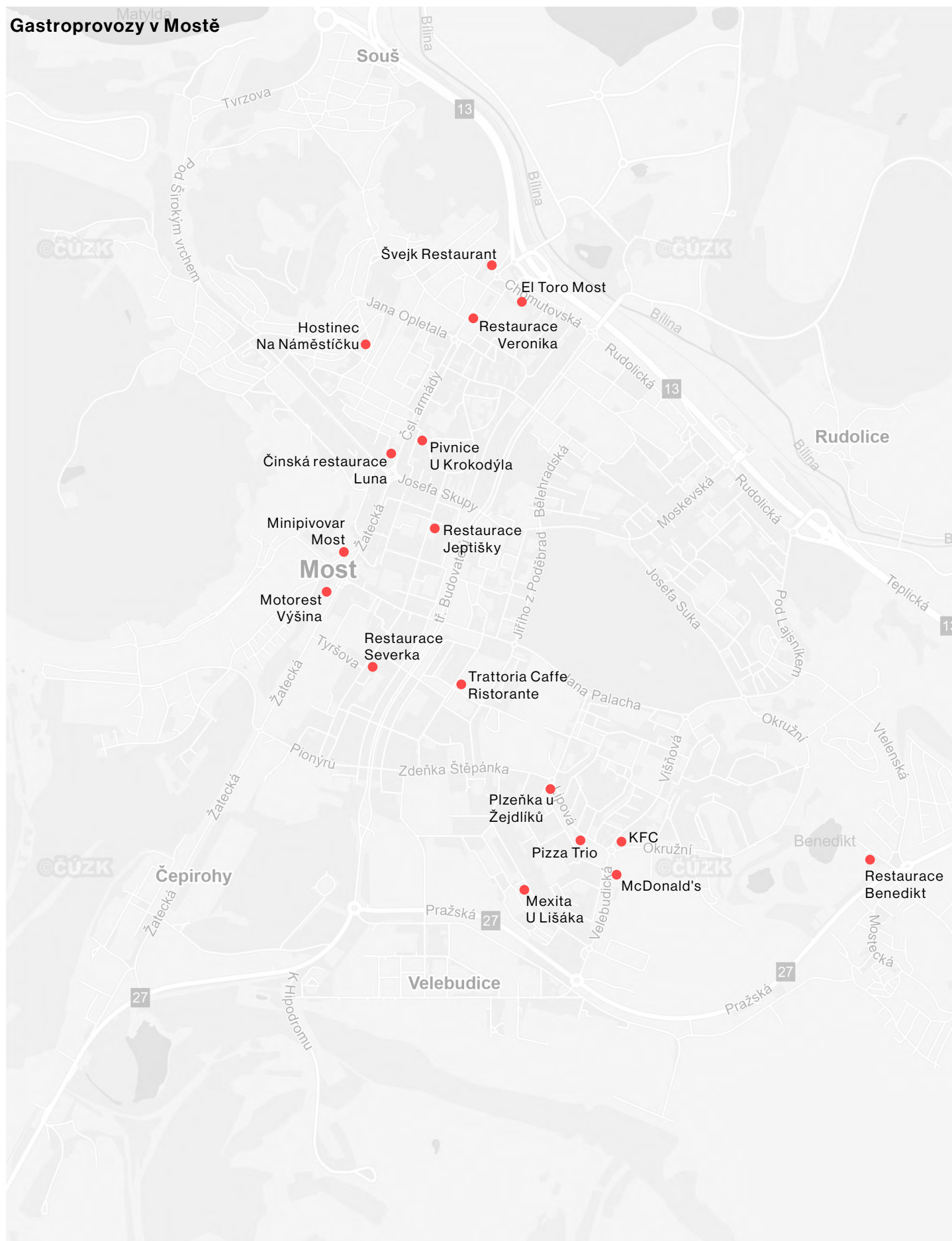
Z pohledu návštěvníka má jít o prostředí, kam lidé zamíří nejen kvůli jídlu, ale i kvůli atmosféře – prostor, který nabídne kompaktní a koncentrovaný výběr toho nejlepšího z místní gastronomie i současného městského života. Nejde o návrat ke klasickému obchodnímu domu, ale o vznik nového typu veřejného prostoru: společenského centra založeného na zážitku, kvalitě a setkávání – nikoliv na nakupování zboží, které se již přesunulo jinam.

Soutěžní dialog má za cíl transformovat Prior do role nové městské dominanty, jejíž smysl se odvíjí od sdíleného zážitku – ať už prostřednictvím gastronomie, nebo filmu. Může jít o provoz multikina, ale stejně tak o inovativní formu promítání, která lépe odpovídá charakteru budovy i potřebám města.

Pokud soutěžící na základě svých analýz a zkušeností navrhnou jiné provozní řešení, než jaké bylo původně popsáno, bude možné jej v rámci dialogu otevřeně prodiskutovat a případně rozpracovat. Důležitou a neměnnou podmínkou však zůstává zachování otevřenosti a volné průchodnosti minimálně dvou spodních podlaží – principu, který je pro Prior určující.

Gastronomická vrstva projektu je chápána jako nedílná součást kulturního a komunitního života města. Centrum Mostu bylo koncipováno pro populaci, kterou nikdy nedosáhlo – pro sto tisíc obyvatel. Dnes přitom město disponuje rozsáhlými, ale ne zcela využitými prostory v objektech, jako je rekonstruovaný kulturní dům Repre, hotel Cascade, městské divadlo či knihovna.

Gastroprovozy v Mostě

Způsob provozování

Z pohledu města jako veřejného zadavatele existuje více možných modelů provozování zrekonstruované budovy. Jednou z variant je, že město bude prostory pronajímat – ať už napřímo, nebo prostřednictvím své společnosti Mostecká bytová a.s. – jednotlivým provozovatelům.

Za ideální se z městského pohledu jeví využití stávající organizační struktury – například Odboru městského majetku či společnosti Mostecká bytová. Pravděpodobněji se však jeví vznik nové formy správy, která by mohla vzniknout buď jako rozšíření současných městských odborů a organizací, nebo jako kreativní model zasazený do již existující struktury.

Další možností, která však vyžaduje jasné odůvodnění a prokázání její efektivity, je založení zcela nového subjektu, jenž by převzal správu Prioru – a případně i dalších objektů ve vlastnictví města.

Investiční náklady a ekonomický model provozování

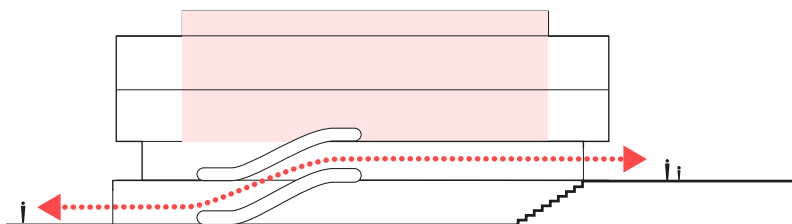
Předpokládané investiční náklady vycházejí ze stávající výměry budovy, která činí 4 200 m². Při uvažované jednotkové ceně 50 000 Kč/m² představuje samotná rekonstrukce objektu Prioru náklad ve výši 211 milionů Kč. K této částce je nutné přičíst ještě 8 milionů Kč na úpravy okolních veřejných prostor. Celkem se tedy jedná o minimální investici ve výši 220 milionů Kč bez DPH, se kterou město počítá na základě předchozích zkušeností s rekonstrukcemi vlastních objektů.

Jedním z úkolů soutěžního dialogu je tyto předpoklady ověřit, upřesnit a případně rozšířit. Investiční i provozní náklady budou jedním z klíčových parametrů v rámci celkového hodnocení návrhů. Od vybraných účastníků soutěžního dialogu očekáváme, že se budou zabývat nejen architektonickým a funkčním řešením, ale také otázkou ekonomické udržitelnosti.

Je žádoucí, aby předložili návrh finančního modelu fungování – a to pro provoz gastru, kina a/nebo jiných funkcí. Součástí zadání je také posouzení návratnosti investice do rekonstrukce nejen z čistě ekonomického hlediska, ale i z pohledu přínosu v oblasti kultury, společenského života a dlouhodobého oživení centra města.

Průchodnost parteru

Zásadním principem Prioru je již výše popsáná prostupnost budovou – jak v horizontálním, tak vertikálním směru. Její uchování je důležité pro zachování ducha místa a kontinuitu mentální mapy původního objektu. Kromě otevřeného parteru je podstatná také jednoduchost dispozice a přirozený pohyb po jasné linii přímých eskalátorů, které propojují všechna patra a jsou soustředěny v jednom bodě. Tento

historický model obchodních domů – ještě před nástupem strategií zaměřených na zadržení zákazníka – si zaslouží novou interpretaci a rozvoj odpovídající současným nárokům na komfort a orientaci.

Cílem není vytvářet bludiště, v němž by se návštěvník ztrácel, jak tomu bývá u dnešních nákupních center, ale nabídnout kvalitní program, který ve městě dosud chybí. Místo nechtěného zadržování má vzniknout atraktivní prostor, do něhož se lidé budou chtít vracet.

Obraz a charakter

Zmíněné budovy – od kulturního domu Repre po městskou knihovnu – představují cenné ukázky architektury druhé poloviny 20. století. Jsou nositeli dobové estetiky, funkčního myšlení i víry v moderní veřejný prostor. Mnohé z nich byly navíc obohaceny o jedinečná umělecká díla, která do prostoru vnášela význam, identitu a estetickou vrstvu. Některé z těchto artefaktů v průběhu času zmizely, jiné se nenávratně ztratily. Přesto právě tyto fragmenty kulturní paměti tvoří vrstvy, bez kterých by Most přišel o část své duše.

I když jsou tyto budovy často prostorově náročné a pro současné využití komplikované, jejich význam zůstává zásadní. Jsou součástí identity a obrazu města, tichými svědky jeho minulosti i charakteru. Bez nich by se Most stal městem vyprázdněným – nejen fyzicky, ale především vnitřně.

Budova Prioru neplní roli výstavní síně umění, jako je tomu například u Repre, magistrátu nebo knihovny. Její hodnota spočívá jinde – v potenciálu stát se nositelem nového směru pro celé centrum. Jde o jeden z největších městských objektů a jeho rekonstrukce je klíčovou součástí trojice soutěžních dialogů, které mají proměnit podobu Mostu pro další dekády.

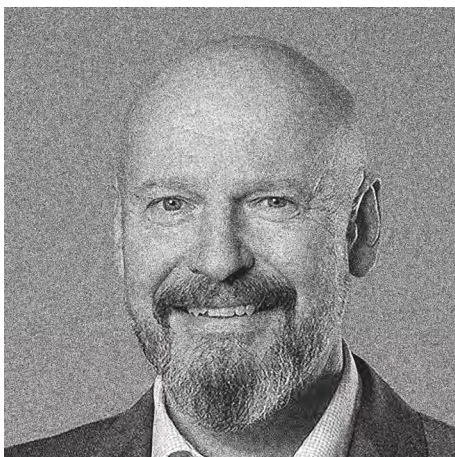
Nedílnou součástí tohoto soutěžního dialogu je kulturní a komunitní rovina. Nejde o založení nové instituce, ale o vyhledávání, propojování a rozvíjení kulturních a společenských vazeb, které už ve městě existují – nebo na své samostatné zformování teprve čekají.

Město dnes disponuje novou energií i odhodláním hledat jasnou a realistickou vizi – nejen pro Prior, ale pro celé centrum. Vědomo si limitů i potenciálu, nečeká pasivně na příchod nových „plánovaných“ čtyřiceti tisíc obyvatel. Místo toho aktivně formuluje cestu vpřed. Právě Prior – SuperPrior – je nástrojem, jak tuto odvahu ukázat. Jak dát najevo, že Most nezapomíná na svou minulost, ale zároveň se nebojí budoucnosti.

Porota / Závislá část

Marek Hrvol
– místopředseda poroty
primátor města Most

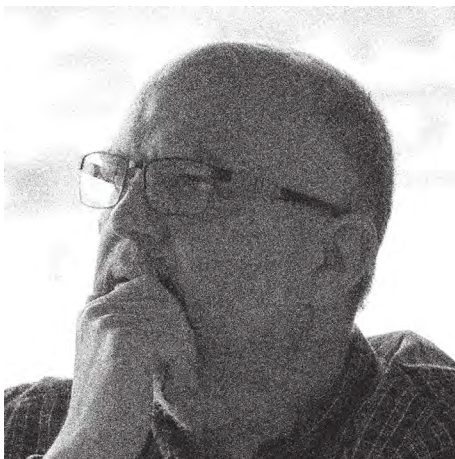
Václav Zahradníček
náměstek primátora

Jana Falterová Zudová
zastupitelka města, členka komise
regionálního rozvoje

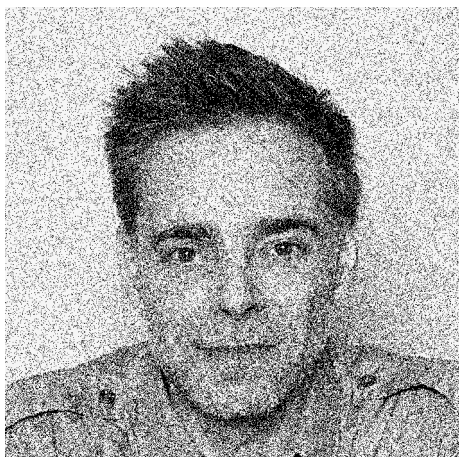

Jan Harciník – náhradník
externí architekt–urbanista, člen komise pro
architekturu a urbanismus

Petr Nesládek – náhradník
externí architekt, předseda komise pro
architekturu a urbanismus

Porota / Nezávislá část

Gilles Delalex – předseda poroty

Francouzský architekt a spoluzakladatel pařížského ateliéru Studio Muoto (2003), zaměřeného na architekturu, urbanismus, design a výzkum. Vystudoval architekturu na ENSA Grenoble a McGill University v Montrealu, získal magisterský titul v urbanismu a doktorát z umění na Aalto University v Helsinkách. Mezi jeho významné projekty patří vítězný návrh na výstavbu domu na konci Revoluční ulice v Praze, který vznikl ve spolupráci s brněnským studiem PEER.

Marie Kašparová

Zkušená kulturní manažerka s více než dvacetiletou praxí v řízení kulturních organizací, strategickém plánování a financování kulturních projektů. Vystudovala katedru produkce na divadelní fakultě AMU, od roku 2020 vede příspěvkovou organizaci Kultura Praha 3, kde zodpovídá za provoz a program kulturních center Atrium Žižkov a KC VOZOVNA. Dlouhodobě se věnuje provoznímu rozvoji veřejných institucí, udržitelnosti kulturní infrastruktury a proměnám veřejného prostoru. Působí ve vedení Asociace kulturních center ČR.

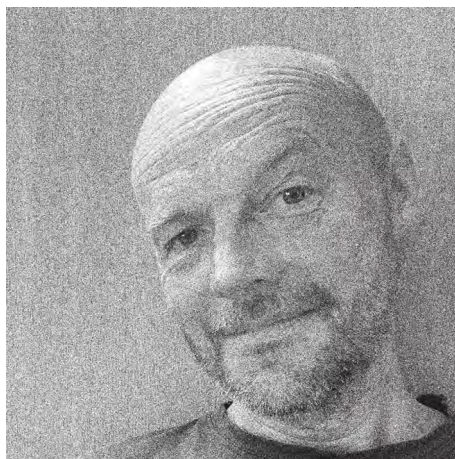
Gerry Schwyter

Švýcarský architekt a člen vedení ateliéru EM2N se sídlem v Curychu. Absolvoval studium architektury na Vysoké škole aplikovaných věd v Curychu, od roku 2023 je aktivním členem Švýcarského svazu inženýrů a architektů (SIA). Ve své práci se zaměřuje na inovativní přístupy k rekonstrukcím a adaptacím staveb. Mezi jeho významné projekty patří Büro- und Gewerbegebäude Binzstrasse v Curychu, který se vyznačuje flexibilním využitím a experimentální prací s fasádní strukturou.

Marina Kounavi

Řecká architektka s magisterským titulem z TU Delft. Po deseti letech působení v Rotterdamu, kde pracovala pro renomovaná studia jako OMA, Mecanoo a MVRDV, se v roce 2021 vrátila do Athén. V roce 2018 založila architektonický ateliér ANAGRAM. Její tvorba se zaměřuje na důkladné zkoumání a proměnu stávajících typologií a prostorových principů. Mezi její významné projekty patří vítězný návrh na rekonstrukci radnice v Přerově, vzniklý ve spolupráci s ateliérem gram. Modernizace budovy z roku 1969 je v současnosti ve fázi realizace.

Pavel Plánička – náhradník

Český architekt a spoluzakladatel ateliéru 3+1 architekti se sídlem v Ústí nad Labem. Absolvoval Fakultu stavební a následně Fakultu architektury na Českém vysokém učení technickém v Praze. Praxi získal ve švýcarských kancelářích WA3 a Bearth Deplazes a v letech 1998–2006 spolupracoval s architektem Janem Jehlíkem. Mezi jeho významné projekty patří Rodinný dům ve Vaňově, který se vyznačuje citlivým zasazením do strmého terénu nad řekou Labe a respektováním okolní přírody.

